

CZY WIESZ?

* Biuletyn Samorządu Ośrodka Szkolno-Wychowawczego dla Głuchych w Warszawie * Maj 2021 *

rys. Dominika Gradowska, Justyna Flaum

***CZYTAJĄCE DZIECKO
=
MYŚLĄCY DOROSŁY***

W numerze:

Obudźmy się z wiosną!, Pożegnanie maturzystów, Efektywna nauka, Dzień Ziemi, Auta, Światowy Dzień Książki, Wielcy przyrodnicy świata, Oko i wzrok, Rocznica Powstania w Getcie Warszawskim, List do psychologa, Bajka po angielsku.

Obudźmy się z wiosną!

Jest już wiosna, co dalej?! Jak się nią cieszyć? Jak z niej korzystać? Przyroda się ożywiła. Zwierzęta przebudziły się z głębokiego zimowego snu, kwiaty znalazły słoneczne ciepło i korzystają z wiosennego je deszczu. A co z człowiekiem? Czy nasze ludzkie wnętrze może otworzyć się jak przyroda i chwycić wszystko, co miłe?

Pytań w związku z tym jest mnóstwo, odpowiedzi też. Potrzebna jest po prostu kreatywność.

Mam na myśli to, żeby nie opowiadać, co chciałoby się dziś zrobić i odłożyć to na potem, ale wypełnić dzień tym, na co ma się ochotę. Polecam zrobienie schłodzonej herbaty bądź lemoniady. Takie napoje smakują wyśmienicie! Proponuję wyjść na spacer, obserwować niebo lub bielutkie obłoki, a przy okazji zerwać pachnące kwiaty, by potem wstawić je do wazonu napełnionego wodą.

źródło: gazetakrakowska.pl

Co jeszcze...??? Wspólny wypad na rowery, czytanie motywacyjnej książki, odświeżenie pokoju, dodanie trochę koloru i roślin do pomieszczenia. Tak też można. Kreatywności nie ma końca!

Wiosna...

W wiosennej pogodzie przeplata się słońce z deszczem i z wiatrem. To mieszanka, którą warto zaakceptować. Człowiek nie zmieni jej, ważne jest jednak nasze podejście do otoczenia. Za to akurat jesteśmy odpowiedzialni.

Jak żyć w tej zmiennej wiosennej rzeczywistości? Myślę, że najprościej stosować się do słów, które są mi bliskie: „Jak pojawi się słońce, bierz światło do serca. Jak pada deszcz, tańcz z nim. Skoro wieje wiatr, bądź z nim w rytmie”.

A co zrobić ze złym humorem, który pojawia się nawet wiosną?

Często próbujemy wtedy angażować się w jakąś ulu-

bioną czynność, byleby poprawić sobie nastrój. Wiadomo, że nie chcemy być osobami z wiecznie ponurą miną.

Lecz uwierzcie, że warto od czasu do czasu pozwolić sobie na kiepskie samopoczucie. Przecież to naturalne, że emocje są różne, pojawiają się codziennie, o każdej porze dnia, czasem są przyjemne, a czasem nieprzyjemne i działają w nas.

Dla uproszczenia:

- masz zły humor i chcesz się go pozbyć - powiedz mu „dość”.
- masz zły humor i potrzebujesz go – daj mu chwilę.

Jednak na co dzień potrzebujemy poczucia bezpieczeństwa, radości, otuchy i dobrych ludzi wokół siebie. Po prostu potrzeba nam wewnętrznej dobrej energii. Gdzie jej jeszcze szukać oprócz odnajdywania jej w przyrodzie, w urozmaiconych zajęciach? Myślę, że we własnym ciele. Co z nim zrobić po senym zimowym czasie?

Medytacja? Joga! A w związku z nią porządne rozciąganie! Medytacja kojarzy mi z odnalezieniem spokoju we wnętrzu siebie, ze skupieniem się i rozluźnieniem ciała i umysłu, by odnaleźć energię do życia.

źródło: pinterest.com

Na wiosnę, ale także w innych porach roku, warto z niej korzystać. Kto nie próbował, niech spróbuje, może niekoniecznie za pierwszym razem będzie jakieś super wrażenie, ale zawsze warto próbować. Może komuś właśnie medytacja pomoże.

Oprócz medytacji dobrze robi rozciąganie. Próbuję takich ćwiczeń i wpisuję je w mój harmonogram dnia. Wierzę, że uda mi się wykonywać je systematycznie, może i Ty również spróbujesz?

Jak zacząć to robić? Można zajrzeć na YouTube i obejrzeć kilka wybranych pozycji do rozciągania.

fot. pinterest.com

Wyobraźcie sobie, jak musi być przyjemnie ćwiczyć w słonecznym świetle przedostającym się przez okno do wnętrza pokoju.... Brzmi to bardzo miło!

O nie, rozpisując się o naszych możliwościach podczas wiosny oderwałam się od rzeczywistości... No tak, znając obecną nieciekawą sytuację uświadamiam sobie, że nie jest łatwo, ale wierzę, że mimo to, da się wymyślić coś ciekawego. Uznajmy, że pandemia nie przeszkodzi nam i nie odbierze tego, co lubimy robić.

Odejdźcie od smutku ku radości, od sennej zimy do energicznej wiosny, to niebiańska droga. Idźmy nią na co dzień! Sposobów jest mnóstwo!

Aleksandra Kielńska

SZKOŁA I MY

Drodzy Uczniowie klas maturalnych!

Pamiętam Was, gdy rozpoczynaliście naukę kilka lat temu...

Wiedziałam, że przyjdzie ten moment, kiedy wyruszyście w szeroki świat, a Przystanek Łucka stanie się dla Was miłym (taką mam nadzieję) wspomnieniem. Ten moment przyszedł zdecydowanie za szybko... Ostatnie dwa lata były nietypowe. Mieliśmy mniej okazji do bezpośrednich spotkań i rozmów, ale mam poczucie, że wykorzystaliśmy ten czas tak dobrze, jak tylko było to możliwe.

Zapamiętam każdego z Was, bo każdy z Was jest wyjątkowy i jedyny. Dziękuję Wam za to, że tworzyliście społeczność ośrodka. Swoją pracą, zaangażowaniem i kreatywnością sprawialiście, że nasza codzienność i momenty świąteczne miały niepowtarzalny urok.

W dorosłym życiu pamiętajcie o tym, by być sobą, realizować kolejne cele i marzenia. Albert Einstein powiedział, że *człowiek, który nigdy nie popełnił błędu, nigdy nie próbował zrobić czegoś nowego.*

Zatem popełniajcie błędy, próbujcie, zdobywajcie doświadczenia, nie martwcie się, gdy coś Wam nie wyjdzie. Ks. Jan Twardowski ujął to prosto i pięknie, że *w życiu jest najlepiej, kiedy jest nam dobrze i źle.* Kiedy jest nam tylko dobrze - to niedobrze. Starajcie się doceniać to, co Was spotyka w życiu, wyciągajcie wnioski, uśmiechajcie się do siebie i do ludzi. Wysyłajcie w świat dobro, bo ono do Was wróci. Żyjcie odważnie, dbając o siebie i o swoich bliskich. Wspomnijcie czasem z uśmiechem tych, których spotkaliście w Przystanku Łucka.

Drodzy Absolwenci – bądźcie zdrowi, rozwijajcie się, działajcie!

Pamiętajcie:

Szczęściem się jest.

Edward Stachura

Do zobaczenia
Anna Stopińska

DZIĘKUJEMY WAM ZA:

#UŚMIECH

#WSPÓLNY CZAS

#WASZĄ OBECNOŚĆ

#ŻYCZLIWOŚĆ

#MIŁE SŁOWO

#CIEKAWY, SZCZERE ROZMOWY

#SERDECZNOŚĆ

#POCZUCIE HUMORU

#ZAUFANIE

#BYCIE RAZEM

#WSZYSTKIE WSPÓLNE CHWILE

#WSPARCIE I ZAANGAŻOWANIE

#SYMPATIE

#CIEKAWY POMYSŁY

#WSPOMNIENIA

Podziękowanie

koleżankom i kolegom z klas maturalnych

**Kochani Absolwenci, DZIĘKUJEMY...
ŻYCZYMY POWODZENIA!**

Samorząd Uczniowski

Drodzy Maturzyści! Minęły trzy lata od naszego pierwszego spotkania na Łuckiej. Ostatni rok był dla wszystkich trudny, ponieważ uczyliśmy się w czasie pandemii. Najważniejsze, żebyście byli zdrowi. Niedługo zbliża się koniec roku szkolnego, wcześniej napiszecie maturę. Powiem Wam, coś ważnego: Nie stresujcie się, wyluzujcie się i myślcie pozytywnie. **NIE PODDAWAJCIE SIĘ I IDŹCIE DO PRZODU.** Dziękuję wam za wsparcie, pomoc w rozwiązywaniu problemów, dobry humor, rozmowy, piękne wspomnienia oraz wspaniałe imprezy organizowane przez Samorząd Uczniowski. Kochani, to będzie koniec Waszej nauki w ośrodku, ale nie koniec naszej znajomości. Życzę Wam: dużo zdrowia, więcej ruchu i spełnienia marzeń, sukcesów, żebyście rozpoczęły kolejny etap Waszego życia – studia lub pracę. Życzę Wam dużo optymizmu i odpoczynku po maturze. Mam nadzieję, że będziecie odwiedzać naszą szkołę. Nie żegnamy się, będziemy o Was pamiętać. Powodzenia i do zobaczenia.

Zuzanna Budka 3tż

Kochani, ukończenie szkoły i matura zbliżają się wielkimi krokami. Ciekawe, czy kryje się w Was ekscytacja czy lekki smutek? Myślę, że ekscytacja z powodu ukończenia kilkuletniej, wytrwałej nauki. To Wasz sukces! Jako pierwszoklasistka, poznałam kilkoro starszych koleżanek i kolegów. Z niektórymi nawiązałam kontakt, porozmawiałam chwilę na przerwie. To były krótkie chwile, ale fajne. Dziękuję! Szkoda jednak, że tylko półtora miesiąca mogłam Was widzieć, miło byłoby pożegnać się lub nie żegnając, powiedzieć: „Trzymaj się!” lub: „Powodzenia!”. Przechodząc teraz do sedna... Maturzyści... Absolwenci... Chwilka, nie biegnijcie, tylko idźcie w swoim tempie, idźcie z sercem i z głową pełną dobrych słów. Ten szkolny etap niedługo się kończy, ale życiowa nauka jeszcze nie. Wiecie, co trzeba zrobić w takim wypadku? Uczyć się na swoich błędach, spełniać marzenia. Kochani, życzę wytrwałości i uśmiechu!

Aleksandra Kiełńska 1tcp

Kochani Maturzyści! Wielkimi krokami zbliża się zakończenie szkoły i matura. Życzę Wam wszystkim

zdania matury i połamania długopisu... Nie stresujcie się bardzo na maturze! Już niedługo wchodzicie w dorosłość. Życzę Wam nowej, dobrej drogi życiowej, zrealizowania swoich celów i wielu sukcesów. Dostańcie się na wymarzone studia i znajdźcie dobrą pracę. Chciałabym podziękować Wam za fajnie spędzone dni w szkole, wspomnienia, wspólne śmiechy i rozmowy. Szkoda, że nie mogę Was pożegnać osobiście w szkole, ale mam nadzieję, że kiedyś się spotkamy. Oczywiście będę tęsknić za Wami. Spełnienia marzeń i nie bójcie się nowych wyzwań!

Dominika Stangret 2a

Drodzy Maturzyści! Zaraz kończycie szkołę i przystąpić do egzaminu dojrzałości. Wiem, że spędziście połowę liceum w szkole, a drugą połowę zdalnie, ale najważniejsze, że mimo pandemii wynieśliście wspomnienia ze szkoły. Na początku chciałabym Wam podziękować za to, że miałam okazję Was poznać, również za fajnie spędzone dni w szkole, za rozmowy. Niektóre dały mi dużo do myślenia... i nie ukrywam, że będę tęsknić za Wami. Życzę Wam duuuużo szczęścia na maturze, żebyście się nie stresowali i napisali egzaminy najlepiej, jak potraficie! Po maturze życzę Wam, abyście odnaleźli życiową drogę. Nie mogę Was pożegnać osobiście, ale to nie jest jeszcze koniec świata. Mam nadzieję, że z niektórymi osobami będę miała dalej kontakt i że będę mogła Was wspierać. Powodzenia i trzymam za Was kciuki!!!

Sylwia Chołuj 2c

Drodzy Absolwenci!

Znam Was dwa lata. Chciałabym Wam podziękować za te wspólnie spędzone dni, za poznanie wielu osób. Niekiedy byliśmy smutni, źli, zazdrośni, ale też szczęśliwi. Wspieraliśmy się nawzajem w każdej sytuacji. Z niektórymi z Was mam dobre wspomnienia, np. szkolny wyjazd w góry, przerwy między lekcjami, zabawy zorganizowane przez Samorząd Uczniowski itp. Można by długo wymieniać. Kochani, może ten rok i poprzedni nie zalicza się do najlepszych przez obecną sytuację, ale wszyscy doświadczyliśmy nowych rzeczy. Zatem przejdźmy do najważniejszego... Chcę Wam życzyć zdrowia, szczęścia, zdanej matury, dobrej pracy. Mam nadzieję, że będziecie odwiedzać naszą szkołę! Powodzenia!

Magdalena Stopka 2tcp

źródło: www.pocztakwiatowa.pl

Serdecznie dziękujemy naszym Kochanym Maturzystom, którzy pracowali przez kilka lat w gazetce „Czy wiesz?” pisząc interesujące artykuły oraz tworząc ciekawe rysunki.

*Dziękujemy **Jakubowi Pogorzelskiemu** za pasję, z jaką przygotowywał swoje teksty, skrupulatnie, zawsze na czas, **Antoniemu Nowickiemu** za wyczerpujące podejście do tematów, a także **Oliwii Gołębiowskiej**, za żartobliwe rysunki, które nadawały charakter naszym publikacjom.*

Dziękujemy także innym maturzystom, którzy okazjnie wspierali gazetkę swoim zdaniem i talentem plastycznym.

Trzymamy za Was kciuki i życzymy wszystkiego, co najlepsze na nowym etapie życia.

redakcja gazetki „Czy Wiesz?”

Dla: Julii, Natalii, Oliwii, Natalii, Olgi, Sabiny, Adama i Antoniego

„Żyj tak, aby każdy kolejny dzień był niesamowity i wyjątkowy.

Wypełniaj każdą chwilę tak, aby potem wspominać ją z radością.

Czerp energię ze słońca, kapiącego deszczu i uśmiechu innych.

Szukaj w sobie siły, entuzjazmu i namiętności.

Żyj najpiękniej, jak umiesz.

Po swojemu. Spełniaj się...!”

Dziękujemy za wspólny czas spędzony przed kamerą,

za zdalne spotkania, za miłą atmosferę, wiele humoru,

za wspólną pracę nad bajkami, wierszami za to, że byliście z nami...

Będziemy to miło wspominać

Również podziękowanie dla **Wiktorii Kucio** za udział w bajce

o najpiękniejszym kwiatuszku ☺

Opiekunowie grupy Bajkomigacze z Przystanku Łucka ☺

źródło: www.tja.pl

Jestem pierwszoklasistką i jedyną nową uczestniczką grupy Bajkomigaczy. Poznałam w niej starsze koleżanki i kolegów. Są to ci, którzy właśnie zdawali maturę i ukończyli szkołę na Łuckiej. To z nimi niedługo będę musiała się już pożegnać.

Jak było przez ten rok? Wspólną pracę prowadziliśmy zdalnie, więc stacjonarnie nie działo się dużo. Niewiele było okazji spędzenia czasu przy nagraniach, w szkolnej salce, z aparatem na statywie i z opiekunami, którzy mogliby pomóc w nagraniu. Niewiele razy byliśmy tak blisko siebie, by poczuć dotyk dłoni na ramieniu, kiedy się wołaliśmy.

Okazało się natomiast, że zdalnie też można było pracować, a wspólne działania poszły dalej, bo dla nas niemożliwe nie istnieje. Zrealizowaliśmy wiele też dzięki opiekunom. To im jesteśmy wdzięczni za wsparcie. Koledzy przygotowujący się do matury, życzę Wam powodzenia w pisaniu. Jeśli któryś egzamin pozostanie niezdany, trudno, ale to nie dramat.

Najważniejsze moim zdaniem, aby ją napisać, a po-

tem zacząć następny etap w życiu tak jak zaczyna żyć ptak wylatujący z niedawno otwartej klatki. Wierzę, że uda się Wam. Życzę Wam także samodzielnego, racjonalnego podejmowania decyzji, dzięki którym będziecie mocno stąpać po ziemi, a niekiedy z lekkością przeskoczycie z chmurki na chmurkę sięgając po marzenia.

Niech każdy Wasz dzień będzie wypełniony energią i radością.

Aleksandra Kiełńska 1tcp

Dużo zawdzięczam grupie Bajkomigacze, do której należałam. Dzięki interpretacjom bajek czy wierszy coraz bardziej rozumiem sens przekazywania takich tekstów dzieciom lub dorosłym. Dzięki tej aktywności napisałam interpretację porównawczą na próbnej maturze rozszerzonej z języka polskiego. Nie żałuję tego, że brałam udział w tej grupie. Jestem pewny, że będę dobrze wspominał te czasy.

Antoni Nowicki 3b

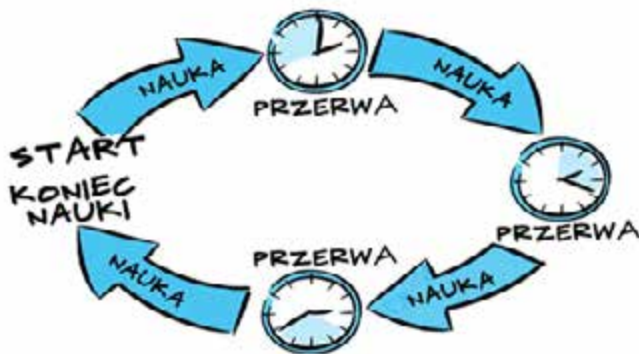
Efektywna nauka

Jest coraz cieplej. Koniec kwietnia, maj, czerwiec i wizja wakacji!!! Hurraaa!!!

Zaraz, zaraz, jeszcze trochę nauki... Matura, egzaminy zawodowe i zwykła szkolna codzienność... Jak się uczyć, żeby osiągnąć lepsze wyniki i mniej się męczyć? Zobacz, może skorzystasz z któreś wskazówki.

- Przetestuj, jaki preferujesz czas uczenia się, np. jeden przedmiot to 40 minut nauki albo nie dłużej niż 50 minut, bo w tym czasie nasza koncentracja spada (ale to już zależy od danej osoby). A może nauka 1,5 godziny z dłuższą przerwą albo technika pomodoro, czyli inaczej pomidora, czyli 25 min nauki, a 5 min przerwy- bez obciążenia, ważna jest przecież efektywność.

źródło: <http://ortografiadladzieci.pl>

- Jeśli czytasz, to poświęć na to 100% uwagi, pytaj siebie, po co to robisz, a także pytaj, jakie odpowiedzi chciałbyś znaleźć ☺
- Nie zapominaj jednak o tym, żeby np. po klasówce, po tygodniu powiedzmy, przeznaczyć czas na powtórzenie tego materiału. Wiedza jednak może łatwo ulecieć, a takie powtórki chociaż prześledzenie tekstu wzrokiem pomimo, że się nie chce, są jednak wartościowe. Lepiej coś niż wcale.
- Można wydrukować tygodniowy plan nauki, gdzie wpisujesz po prostu daną godzinę i przedmiot. W ten sposób być może nie będziesz zwlekać z czasem i najlepiej jest po prostu usiąść do biurka i zacząć się uczyć. Przestrzegam przed myśleniem na poważnie, że hmm..., „uczę się i jakoś to wolno idzie”.
- Ważny jest luz, radzenie sobie ze stresem, nawet przed klasówką czy kartkówką. Testy są po prostu formą sprawdzenia naszej wiedzy, a nie końcem świata ☺ Dlatego warto brać je trochę jakby na miękko i na luzie :)
- Nie zapominaj o przewietrzeniu pokoju, nawet na krótko odśwież pokój.
- Ważna sprawa - Biurko! Porządek na biurku dla

mnie to obowiązek, bo nie potrafię uczyć się w chaosie. Odpowiednia lampa, postawa ciała, woda przy biurku i *let's start!*

- Odpoczynek? Tak, czas na przerwę... Czasami mamy po prostu nie myśleć o nauce. Mózg musi też trochę odpocząć. Więc może zabierzmy się do zmywania naczyń, które zapisaliśmy na liście do zrobienia. Albo potańczmy! Śmiech znacznie skuteczniej wspiera proces uczenia się. Albo poćwiczmy, pospacerujmy. 5-10 minut poświęćmy na rysowanie, to też jest relaksujące.

źródło: www.fajna-nauka.pl

- Mózg nie lubi nudy, więc warto zmieniać miejsca, tzn. jeśli uczyliśmy się w swoim pokoju, to po przerwie przenieśmy się np. do innego pokoju albo nawet do kuchni.
- W wolnym czasie przeglądaj inspirujące cytaty, czytaj różne artykuły na temat inspirujących osób. Zobacz, jak inni ludzie poradzili sobie w trudnych sytuacjach. W ten sposób mamy też motywację do działania.
- Określ pasję, czyli to, co kochasz robić, wtedy łatwiej radzimy sobie z trudnościami, też w nauce.
- Jeśli nawet nie masz pasji, to kieruj się szczęściem i dąż do rozwoju.

Fragm. artykułu Karoliny Stobieckiej „Efektywna nauka” („Czy wiesz?” 4/2020)

fot. D.K.

Światowy Dzień Książki

Dnia 23 kwietnia obchodzimy Światowy Dzień Książki i Praw Autorskich. Święto ma na celu popularyzowanie czytelnictwa i ochronę własności intelektualnej za pomocą praw autorskich. Data ta została wybrana symbolicznie, ponieważ w tym dniu w 1616 r. zmarli Miguel de Cervantes, William Szekspir i Inca Garcilaso de la Vega. UNESCO (organizacja Narodów Zjednoczonych do spraw Oświaty, Nauki i Kultury) przyznaje co roku tytuł Światowej Stolicy Książki jako wyróżnienie dla najlepszego, przygotowanego przez dane miasto programu promującego książki i czytelnictwo.

rys. Dominka Gradowska
Lubię czytać w wolnym czasie. Czytanie rozwija nie tylko nasz język, ale także wyobraźnię. Dobrze czytać także w obcym języku. Wzbogaca to nasze słownictwo, ale także zapamiętujemy pisownię i zawłości grammatyczne. Często oglądam filmiki Youtuberów, którzy polecają ciekawe książki o różnej tematyce. Teraz czytam pozycję „Cud, miód, malina” Anety Jadowskiej. Jest dostępna w naszej bibliotece, polecam ją głównie dziewczynom. Opowiada o kobietach z klanu Koźlaków, wiedźmach obdarzonych niezwykłą mocą i hartem ducha. Jako dziesięciolatka czytałam „Nowe przygody Mikołajka” Jeana-Jacques Sempé i Renne Gościnnego.

Z okazji Światowego Dnia Książki przeprowadziłam wywiady z nauczycielami z naszego ośrodka, z paniami: Agatą Jasińską, Joanną Ulanowską, Martą Łempicką-Janik oraz z panem Grzegorzem Galewskim, a także z zaprzyjaźnioną panią Aliną - bibliotekarką z Zespołu Szkół im. Unii Mielnickiej w Mielniku. Przeczytajcie, czym interesują się moi rozmówcy!

Zuzia: Czy Pani/Pan lubi czytać książki?

p. Agata: *Tak, uwielbiam czytać.*

p. Joanna: *Czytanie jest częścią mojego zawodu i częścią mojego życia. Na co dzień nie traktuję czytania książek w kategorii przyjemności. One po prostu są nieodłącznym elementem każdego dnia. Rarytasem*

i prawdziwą przyjemnością jest czytanie na wakacjach, na plaży, na tarasie czy też w spokojny, zimowy wieczór na ulubionej kanapie z filiżanką ciepłej herbaty.

p. Marta: *Bardzo lubię czytać książki od dzieciństwa.*

p. Alina: *Bardzo lubię. Czytam dużo.*

p. Grzegorz: *Tak, bardzo.*

Zuzia: Jakie książki czyta Pani/Pan najczęściej?

p. Agata: *Podróżnicze, sensacyjne, futurystyczne, biograficzne.*

p. Joanna: *Nie mam ulubionego gatunku literackiego. Lubię czytać książki, które mają głębię, które najczęściej są odzwierciedleniem ludzkiej natury, przedstawiają różnorodność świata i złożoność ludzkich charakterów. Ale czytam także i cenię sobie książki użytkowe: poradniki, przewodniki.*

p. Marta: *Szczerze mówiąc przeróżne - thrillery, przygodowe, obyczajowe, reportaże.*

p. Alina: *Sensacyjne, thrillery medyczne.*

p. Grzegorz: *Klasykę europejską, powieści polskich autorów współczesnych, a także popularnonaukowe i naukowe, na ogół z dziedzin, które, mnie interesują.*

Zuzia: Jaka jest Pani/Pana ulubiona książka i dlaczego?

p. Agata: *Mam ich masę: „Ania z Zielonego Wzgórza”, „Emilka na falach życia” - Lucy Maud - Montgomery, „Serce” Edmondo De Amicis, „Nana” Emilia Zoli, wszystkie książki Carlosa Ruiz Zafona oraz cztery tomy Marca Eisberga - „Blackout”, „Zero”, „Helisa”, „Chciwość”.*

p. Joanna: *Mam kilka ulubionych książek, z różnych okresów mojego życia - „Pchłą Szachrajkę” - Jana Brzechwy z dzieciństwa, „Wichrowe Wzgórza” Emily Bronte, „Ostatni wykład” Randy’ego Pauscha, z lektur szkolnych lubię dobrze znaną maturzystom „Lalkę” Bolesława Prusa oraz „Dzumę” Alberta Camusa. Obecnie szukam innych pozycji, które by mnie zafascynowały.*

p. Marta: *Książki, do których często wracam to: „Mały Książę” i „Kubus Puchatek”. Za każdym razem znajduję w nich coś nowego. Pozwalają mi one również spojrzeć na świat z perspektywy człowieka niewszystkowiedzącego, a to wydaje mi się bardzo ważne, po to, żeby lepiej zrozumieć innych.*

p. Alina: *Cała seria Remigiusza Mroza, ponieważ jest tam bardzo ciekawa akcja.*

p. Grzegorz: *„Czarodziejska góra” Tomasza Manna.*

To mądra i dobrze napisana książka. W ogóle lubię powieści Tomasza Manna.

Zuzia: **Dlaczego Pani/Pan czyta książki?**

p. Agata: Czytam książki z kilku powodów: dla rozwoju mojego języka polskiego, który wciąż jest moim drugim językiem, dla zabicia czasu, westchnienia i często z chęci wejścia w myśli autorów.

p. Joanna: Czytam, gdy szukam odpoczynku, alternatywy dla umysłu, który domaga się oderwania od swojego świata, aby wejść w inny. Czytam, aby zadziwić się światem, który ktoś inny wyczarował w swojej wyobraźni. Czytam też moim dzieciom, aby z nimi pobyć w miłej, wyjątkowej atmosferze. Mam też inne, prozaiczne powody. Chcę dbać o kontakt z językiem, a książki mi to umożliwiają.

p. Marta: Czytanie książek, to dla mnie relaks, przeniesienie się do świata wyobraźni, chwila dla siebie, odkrywanie czegoś nowego, zdobywanie wiedzy.

p. Alina: Ponieważ mam bardzo dużo wolnego czasu.

p. Grzegorz: Z tysiąca powodów. Ale najważniejszy jest jeden. Ja to lubię.

Zuzia: **Czego najważniejszego dowiedziała się Pani/Pan z książek?**

p. Agata: Dowiedziałam się ciekawych informacji o nowych miejscach i rzeczach, poznałam nowe słowa i wyrażenia, a przede wszystkim dowiedziałam się, do czego jeszcze zdolny jest człowiek.

p. Joanna: Kiedyś dowiedziałam się, że książki to my sami. Dowiedziałam się, że życie się zmienia, a ja razem z nim. Dorastając wybieramy inne książki lub dorastamy do tych, których kiedyś nie rozumieliśmy.

p. Marta: Książki pozwalają mi poznawać świat na nowo albo z innej strony na niego spojrzeć i to w nich uwielbiam. Ubogacają mój świat.

p. Alina: Że książki najbardziej mnie relaksują.

p. Grzegorz: Że świat jest pełen fascynujących opowieści.

Zuzia: **Jaką książkę czyta Pani/Pan teraz?**

p. Agata: W tej chwili kilka m.in. „Testamenty” Margaret Atwood, na zmianę z „21 lekcji na XXI wiek” Yuvala Noaha Harariego.

p. Joanna: Obecnie czytam znaną z pewnością i Wam książkę młodzieżową „Harry Potter” J.K. Rowling.

p. Marta: U mnie często tak bywa, że czytam kilka książek na raz. Teraz czytam książkę po angielsku „Hours”, ponieważ biorę udział w wyzwaniu „Prze-czytam 12 książek w języku obcym w 2021” oraz kolejną pozycję Jojo Moyes „Srebrna zatoka”.

p. Alina: „W głębi lasu” Harlan Cobena, na podstawie tej książki powstał serial wyświetlany na Netflixie.

p. Grzegorz: „Pan lodowego ogrodu” Jarosława Grzędowicza. To powieść. Pewien Chorwat udaje się na drugą stronę kosmosu, aby odnaleźć zaginionych członków naukowej wyprawy... Na miejscu zastaje świat w stylu „Wiedźmina”, a dalej to trzeba przeczytać.

Dziękuję za rozmowę
rozmawiała Zuzanna Budka

źródło: fot. www.forsal.pl

Kobiety i dziewczyny z książek

Bardzo lubię czytać książki. Dają mi one dużo radości, przenoszą w świat fantazji, informują o ważnych i ciekawych wydarzeniach, rozwijają słownictwo. Najbardziej lubię czytać historie osób, które przeżyły wojnę.

źródło: <https://www.taniaksiążka.pl>

Ostatnio czytałam książkę pt: „Dziewczyny z powstania” autorstwa Anny Herbach-Zychowicz. Pierwsze-

go sierpnia 1944 roku wiele młodych kobiet poszło do powstania jako sanitariuszki, łączniczki. Były też kobiety - żołnierze. Te dziewczyny, często w naszym wieku, nie miały wątpliwości czy służyć ojczyźnie. Ona była dla nich zawsze na pierwszym miejscu.

Pani Anna Herbach-Zychowicz napisała również następujące pozycje: „Dziewczyny sprawiedliwe” - o kobietach, które ratowały Żydów, „Dziewczyny ocalałe” - o dziewczynach żydowskiego pochodzenia, którym udało się przeżyć wojnę, „Dziewczyny z Wołynia” - dziewczynki uratowane z rzezi wołyńskiej jako dorosłe kobiety opowiadają swoje historie, „Dziewczyny z Syberii”, „Dziewczyny z Solidarności”. Wszystkie książki warto są przeczytania.

Klaudia Trusewicz

Czy wiesz? strona 8

Wielcy przyrodnicy świata

Na świecie żyło i żyje wielu ważnych przyrodników. Zaciekało mnie kilku z nich. To właśnie ich chciałbym Wam teraz przedstawić. Odkrycia tych badaczy przyrody poznałem na lekcji biologii.

Czy wiecie, że:

Karol Darwin – stworzył słynną teorię ewolucji biologicznej (tzw. darwinizm) i klasyfikacji organizmów. W czasie pięcioletniej podróży statkiem rozwinął też wiedzę geologiczną i zebrał materiały do badań o ziemi.

Ludwik Pasteur – opracował pierwszą szczepionkę ochronną dla ludzi, a była to szczepionka przeciwko wściekliznie.

Karol Linneusz – stworzył system klasyfikacji organizmów, który choć sztuczny, stanowił podstawę

współczesnej taksonomii (systematyki).

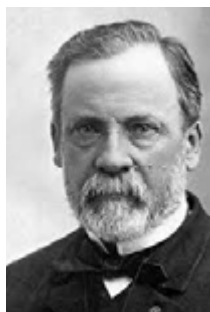
Kazimierz Funk – odkrył witaminy.

Thomas Morgan – stworzył chromosomową teorię dziedziczenia i udowodnił, że nośnikami genów są chromosomy.

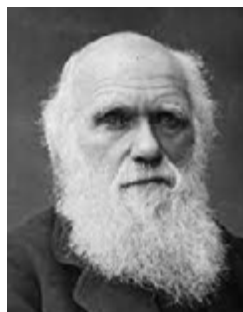
Obalenie teorii samorodności przez Ludwika Pasteura było moim zdaniem największym odkryciem, ponieważ dzisiaj wiemy także, że „robaki” nie powstają z brudu, tylko z jaj, przetrwalników. Dzięki znajomości tych informacji możemy skutecznie się chronić przed pasożytami i insektami.

Zachęcam Was do poznawania tajemnic biologii i odkryć przyrodniczych. To daje nam wiele cennych informacji potrzebnych w naszym codziennym życiu.

Piotr Górski

Karol Darwin

Ludwik Pasteur

Kazimierz Funk

Karol Linneusz

Thomas Morgan

Dzień Ziemi

Dnia 22 kwietnia na całym świecie obchodzimy Międzynarodowy Dzień Ziemi. To największe święto ekologiczne obchodzone corocznie od 1970 roku. W Polsce obchody Dnia Ziemi zostały zapoczątkowane w 1990 roku. To wszystko po to, aby chronić naszą planetę Ziemię.

rys. Dominika Gradowska

Czy wiesz, jak zadbać o naszą planetę?

Wszyscy chcemy żyć w pięknym, czystym środowisku, jednak nie wszyscy wiemy, jak żyć, żeby równocześnie dbać o nie.

Poniżej przedstawiam najważniejsze zasady ochrony naszego środowiska.

1. Segregujmy odpady w miejscach do tego przeznaczonych.
2. Zużyte baterie umieszczajmy w specjalnych pojemnikach.
3. Nie powinnyśmy palić w piecach niepotrzebnymi rzeczami typu: sklejka meblowa, plastik.
4. Szanujmy zieleń, bo ona jest nam potrzebna do oddychania.
5. Idąc na zakupy weźmy ze sobą własną torbę (najlepiej wykonaną z materiału) zamiast przynosić ze sklepu torebki plastikowe. W ten sposób wytwarzamy mniej śmieci.
6. Gaśmy światło, kiedy wychodzimy z pokoju. Wyłączajmy telewizor, komputer, gdy już nie będziemy z nich korzystali.

Ochrona środowiska naturalnego zależy od każdego z nas. To właśnie my mamy największy wpływ na naszą planetę. Człowiek jest głównym zagrożeniem dla środowiska. Naszym obowiązkiem jest dbanie o naszą Ziemię.

Pomóżmy naszej planecie i powiedzmy **NIE** jej niszczeniu.

Tomasz Kościolowski

NASZE ZDROWIE

Oko i wzrok

Oczy w życiu człowieka są bardzo potrzebne, dzięki nim widzimy wszystko, co się dzieje wokół nas.

źródło: www.zielonyszandar.com.pl

Wzrok jest jednym ze zmysłów ułatwiających funkcjonowanie, a to oznacza, że musimy o niego zadbać. Dlatego dziś przedstawię parę ćwiczeń na pracę gałki ocznej.

- Zamknij oczy na 10-15 sekund, po czym otwórz i zacznij intensywnie mrugać przez co najmniej minutę. Dzięki temu mięśnie oka się rozluźnią, a oczy będą nawilżone.
- Ustaw ołówek lub jakiś inny cienki przedmiot (może być również swój palec) ok. 20 cm od twarzy i przyjrzyj się temu, po czym spójrz na przedmiot znajdujący się dalej.

- Gdy czujesz, że oczy są zmęczone, zamknij je i zasłoń rękami na kilkanaście sekund.
- Wyobraź sobie leżącą poziomo ósemkę, a następnie obrysuj ją oczami. Trening oka należy rozpocząć od lewej dolnej krawędzi ósemki i przesuwając się w kierunku górnej krawędzi prawego „brzuska” ósemki.
- Zamknij oczy, rozluźnij mięśnie czoła, po czym powoli przesuwać oczy w prawo aż do momentu, gdy poczujesz „napięcie”. Postaraj się utrzymać to przez chwilę, po czym powtórz ćwiczenie, tylko tym razem przesuwać oczy w lewo. Ćwiczenie należy powtarzać 5 razy.

Ciekawostki:

- Człowiek ma średnio około 150 rzęs na powiece dolnej i górnej.
- Rogówki to jedyne tkanki, które nie są ukrwione.
- Ludzkie oko waży około 28 gramów i ma około 2,5 cm średnicy.
- Na całym świecie żyje około 39 milionów osób, które są niewidome.
- Oczy są drugim (po mózgu) najbardziej skomplikowanym narządem ciała ludzkiego

Julia Maternia

NASZE HOBBY

W drogę! – motoryzacja to moje hobby 😊

Mam kilka refleksji na temat samochodów. Chciałbym, abyście poznali moje zdanie. Może ktoś też interesuje się motoryzacją tak jak ja.

Zauważyłem, że wielu młodych ludzi kupuje auta marki Volkswagen Golf 4, Seat Leon lub Ibiza, Škoda Octavia czy Opel Corsa. Często wybieranymi samochodami są auta typu sedan lub auta miejskie. Czasami ludzie preferują kombi, a wybór osób dorosłych często pada na Suv-y i limuzyny sportowe.

Z tego, co widzę, duża grupa ludzi młodych uczy się jazdy i zdaje egzamin prowadząc Toyotę Yaris, Oplę Corsę lub auto Hyundai i20. Czasami kursanci kierują Škodą Fabią. Najczęściej wybierają skrzynię biegów manualną, ponieważ po zdaniu egzaminu na tym typie skrzyni opanowanie automatycznej jest łatwiejsze niż wtedy, gdy kurs prawa jazdy odbędziemy na aucie

ze skrzynią automatyczną. W takiej sytuacji pozabawiamy się możliwości kierowania pojazdu ze skrzynią manualną, a doświadczenie z nią jest potrzebne do płynnej jazdy.

źródło: www.blogspot.pl

Skrzynia automatyczna jest wygodniejsza z tego po-

Czy wiesz? strona 10

wodu, że wybieramy tryb do przodu, a prędkość jest automatycznie regulowana gazem. Hamowanie odbywa się za pomocą zwolnienia pedału gazu i powolnego wciśnięcia pedału hamulca. Przy manualnej skrzyni odbywa się to w taki sposób, że musimy wcisnąć pedał sprzęgła i zrobić redukcję biegu, a potem dodać gaz. Gdy chcemy zmienić bieg, to musimy wcisnąć pedał sprzęgła, puścić gaz, wybrać bieg i zwolnić sprzęgło, a następnie wcisnąć gaz.

Auta z silnikami o pojemności 1.4 najlepiej sprawdzają się w jeździe miejskiej. Można wybrać się nimi też w dłuższe trasy, ale będą słabe i zazwyczaj mają małe przyspieszenie. Niektórzy ludzie wybierają samochody ze skrzynią manualną i z ekranem pokazującym znaki drogowe oraz z kontrolą trakcji

Wiele osób, często młodych, jeździ szybko i dyna-

micznie, słucha dużo głośnej muzyki. Czasami nawet młodzi montują tuby basowe, czy robią wygłuszenie drzwi i wstawiają światła typu led na zewnątrz i wewnątrz samochodu lub tuningują auta. Montuje się wtedy np. układ dolotowy, turbosprężarki lub wąskie tłumiki.

Chciałbym zwrócić uwagę na to, jak dbać o auto. Pamiętajmy o tym, żeby nigdy nie dopuścić do zaświecenia się kontrolki takich jak: abs lub hamulce. Najczęstszą przyczyną tej usterki są zużyte klocki hamulcowe. Najgorzej jeśli brakuje oleju lub jest go zbyt mało. Zdarza się czasem, że gryzonie zniszczą przewody w samochodzie. Wtedy musimy zamontować przy silniku kostki od toalety, one najlepiej pomagają odstraszyć intruza.

Piotr Górski

źródło: <https://auto-live.fr/>, <https://wokolmotoryzacji.pl/>

PSYCHOLOGIA I MY

Pytania do psychologa

Czy warto przychodzić do psychologa i dlaczego? Czy w szkole po pomoc można zwrócić się też do nauczyciela?

Uczennica z klasy 2ka

Szkoła to szczególne miejsce. Dlaczego? Ponieważ uczniowie będąc pod opieką powinni mieć dostęp do pomocy psychologiczno-pedagogicznej w każdym momencie, jeśli zajdzie taka potrzeba. Przepisy oświatowe mówią, że każdy z pracowników pedagogicznych w sytuacji trudnej musi udzielić takiej pomocy. O jakich sytuacjach mówimy? Na pewno o wszelkich sytuacjach nagłych, czyli np. wzburzenie emocjonalne, sytuacje konfliktowe, przemoc rówieśnicza, inne trudności wynikające z trudnej sytuacji ucznia, problemy z nauką, itp. Pomoc psychologiczno-pedagogiczna świadczona w szkołach to też wszelkie zajęcia rewalidacyjne, np. logopedia, socjoterapia, zajęcia wyrównawcze, doradztwo zawodowe, pomoc pedagoga szkolnego lub pomoc psychologicz-

na. Jeśli więc uczeń potrzebuje wsparcia, powinien je uzyskać od wychowawców, nauczycieli czy specjalistów szkolnych. Często problemy ucznia są możliwe do rozwiązania przez nauczyciela czy wychowawcę klasy lub internatu. Osoby te, mają przygotowanie psychologiczne, doświadczenie w pracy pedagogicznej oraz własne życiowe, które ma też ogromne zna-

źródło: www.canva.com

Czy wiesz? strona 11

czenie. Ważne jest, aby uczeń wybierał osoby, którym ufa, ponieważ jest to istotny czynnik wzięcia pomocy. Często nauczyciele są osobami wspierającymi dla uczniów nie tylko w zakresie edukacyjnym, ale też wychowawczym.

To teraz zastanówmy się nad pomocą psychologa szkolnego. Czy warto przychodzić do niego po pomoc? Uważam, że tak. Efekty natomiast zależą od wielu czynników. Od czego głównie? Od motywacji osoby potrzebującej wsparcia. Generalnie psycholog to osoba, która promuje zdrowie, jest przygotowana profesjonalnie do udzielania pomocy psychologicznej, w tym diagnozowania, prowadzenia interwencji kryzysowej, wspierania, prowadzenia psychoedukacji i profilaktyki, a także prowadzenia terapii po odpowiednim dodatkowym przygotowaniu. Zgłaszając się do psychologa, warto wiedzieć, że bardzo ważna jest motywacja osoby, która z pomocy chce skorzystać. Wsparcie psychologiczne i psychoterapeutyczne jest świadczone za zgodną osoby zgłaszającej się. Psycholog czy terapeuta prowadzi osobę do zmiany, sam, bez współpracy nie jest w stanie dużo zdziałać. To jest bardzo ważne. Współpraca jest warunkiem, bez niej nie ma skutecznej pomocy psychologa.

źródło: www.canva.com

Psycholog pracuje na relacji, czyli nie tylko ważna jest jego wiedza i kompetencje, ale również relacja, jaką zbuduje z podopiecznym. Dlatego psychologowie powinni mieć wysokie kompetencje interpersonalne, mieć dużo empatii i zrozumienia.

Z czym można zgłaszać się do psychologa? Właściwie ze wszystkim. Nie tylko z problemami, ale też wtedy, gdy osoba chce się rozwijać, chce planować swoją przyszłość, chce mieć lepsze relacje z innymi. Psycholog nie zajmuje się tylko osobami zaburzonymi, również w pełni zdrowymi. Z moich doświadczeń wynika, że współpraca z psychologiem i regu-

larne spotkania służą ludziom. Pamiętajcie? Warunek to współpraca. Wtedy efekty przychodzą dość szybko. Pamiętać trzeba, że współpraca z psychologiem i rozwój to też czasem trudne rozmowy, które rodzą emocje. Co nie znaczy, że to nie działa. Jeśli osoba po spotkaniu z psychologiem czy terapeutą nie ma nad czym myśleć, to trzeba zastanowić się, czy to spotkanie miało sens. Zmiana u osoby korzystającej z pomocy zachodzi bowiem poza gabinetem.

Trzeba pamiętać, że są inne zawody, które zajmują się pomaganiem i czasami warto wybrać się do innego specjalisty. Mam na myśli lekarzy psychiatrów, psychoterapeutów, terapeutów uzależnień czy też coachów. Jakie są różnice? Lekarz jako jedyny stawia diagnozy psychiatryczne, a także zajmuje się leczeniem farmakologicznym, czyli leczeniem lekami. Psycholog ma ogólną wiedzę z udzielania pomocy i diagnozy psychologicznej, a psychoterapeuta zajmuje się leczeniem terapeutycznym poszczególnych zaburzeń lub trudności. Do terapeuty uzależnień powinien przychodzić ten, kto ma uzależnienia od substancji lub zachowań, np. hazardu czy komputera i uzależnienia należy leczyć w pierwszej kolejności, zanim podejmie się inne problemy w terapii. Coach natomiast to trener osobistego rozwoju, pomaga w stawianiu sobie celów, osiągnięciach zawodowych, czy motywowaniu się – nie zajmuje się poważniejszymi problemami natury psychologicznej. Czasem jest tak, że trzeba pójść do kilku specjalistów albo szukać tak, aby znaleźć odpowiedniego. Pomoc tego typu zawsze odbywa się na relacji z drugim człowiekiem, z którym powinniśmy się czuć swobodnie, czuć zaufanie i być podobni choć trochę światopoglądowo. Taka relacja jest szczególną relacją terapeutyczną, dlatego do skuteczności takiej pracy jest to bardzo istotne, a nawet powiedziałabym - kluczowe.

Urszula Sitnik psycholog

źródło: <https://www.eoborniki.pl/zycie-i-styl/zdrowie/>

SPOTKANIA Z HISTORIĄ

78. ROCZNICA POWSTANIA W GETCIE WARSZAWSKIM

ODWIEDZILIŚMY MIEJSCA PAMIĘCI

rys. Dominika Gradowska

Plan Getta Warszawskiego umieszczony na murze przy ulicy Żłotej 62.
Na nim możemy zobaczyć obszar Warszawy objęty powstaniem.

Ulica Twarda – pamiątkowa tablica w chodniku, pokazująca przebieg muru Getta Warszawskiego.

Za tym murem żołnierze Żydowskiego Związku Wojskowego i bojownicy Żydowskiej Organizacji Bojowej w dniach 19.04 – 16.05.1943 stoczyli swoją ostatnią walkę ze zbrodniarzami niemieckimi.
(Fragm. muru, ul. Złota 62)

Niedaleko tego miejsca, na dawnym Placu Muranowskim, żołnierze Żydowskiego Związku Wojskowego (ŻZW) stoczyli największą bitwę z siłami niemieckimi. Powstańcy walczyli pod dwoma sztandarami – żydowskim biało-niebieskim i polskim biało-czerwonym.

Jeden z kamieni Szlaku Walki i Męczeństwa Żydów upamiętniający dowódcę Żydowskiego Związku Wojskowego Pawła Frenkela i dowódcę oddziału ŻZW – Dawida Apfelbauma (ul. Dubois).

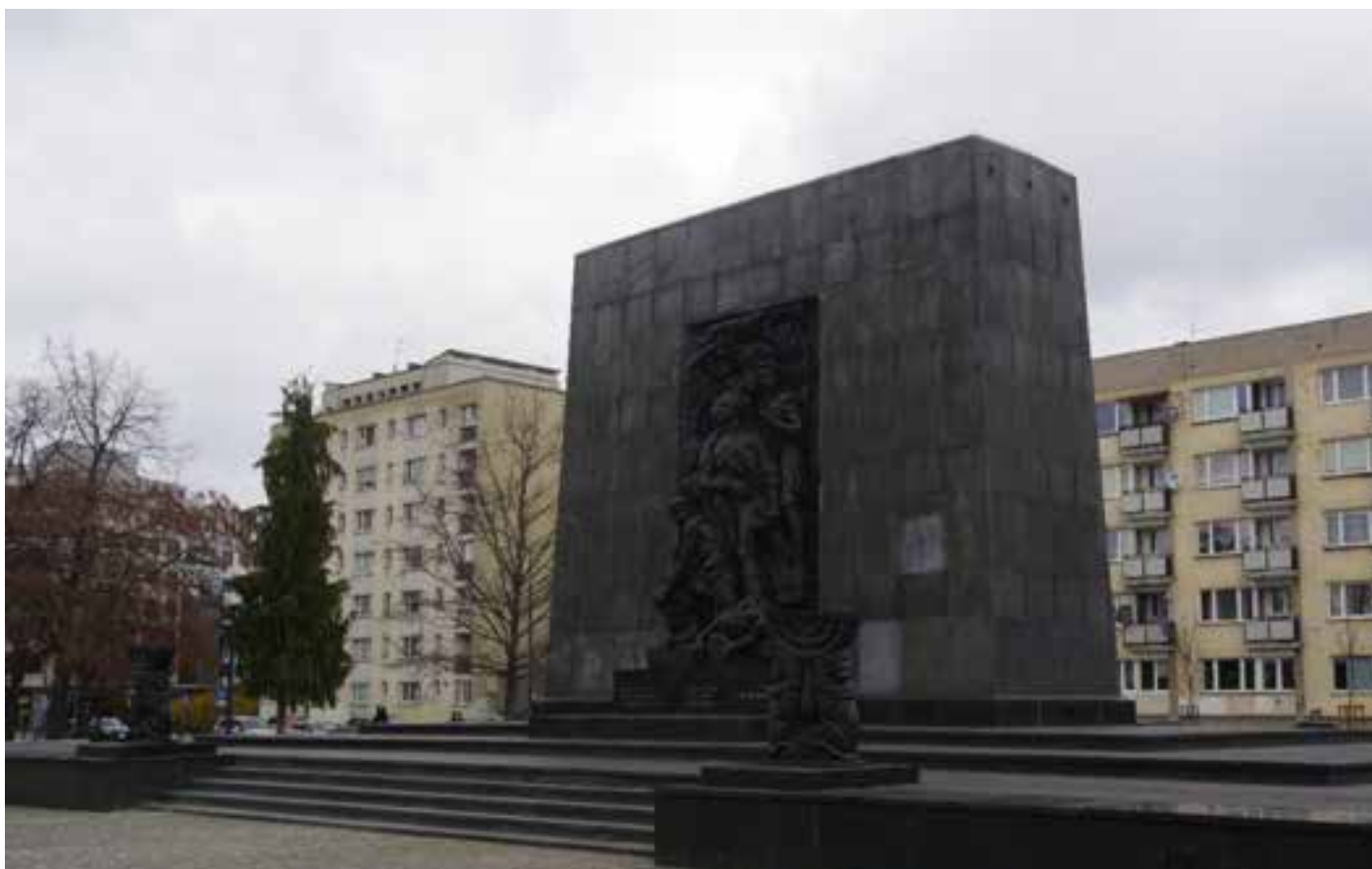
Kopiec Anielewicza usypany w miejscu bunkra, w którym zginęli bojownicy Żydowskiej Organizacji Bojowej wraz ze swoim dowódcą Mordechajem Anielewiczem. (Róg ulic Miłej i Dubois, Muranów)

Pamiętkowy kamień na szczycie
Kopca Anielewicza.

Kamień upamiętniający śmierć 51 bojowników
żydowskich. (Skwer obok Kopca Anielewicza)

Pomnik Bohaterów Warszawskiego Getta. Jego odsłonięcie odbyło się 19 kwietnia 1948 roku. Powstał ze składek organizacji żydowskich.

Na pomniku, od strony Muzeum Historii Żydów Polskich „Polin”, znajduje się poruszająca płaskorzeźba pt. „Walka”. Symbolizuje bohaterską walkę w kwietniu 1943 roku.

Żonkil. Kwiat kwitnący w kwietniu. Symbol powstania w getcie warszawskim.

tekst i fot.: J. Flaum i W. Witkowski. Wszystkie prawa zastrzeżone

Krótką historia książki i ciekawostki o niej...

Książka jako wytwór przemysłu poligraficznego, stanowi zbiór zadrukowanych arkuszy, zszytych i oprawionych w okładkę.

Postać książki zmieniała się przez wieki w zależności od materiałów i techniki wytwarzania. Cztery tysiące lat p.n.e. Sumerowie, Asyryjczycy i Babilończycy utrwalali zapisy na tabliczkach z wypalanej gliny.

Następny etap to woskowane tabliczki drewniane, których używano w Rzymie i Grecji. W Egipcie wprowadzenie nowego tworzywa jakim był papirus nadało książce postać zwoju. Wynalezienie pergaminu (zastosowanie skór zwierzęcych – owczych, kozich lub cielęcych) umożliwiło rozwój książki rękopiśmiennej. Stosowano wówczas drewniane okładki. Stąd też pochodzi powiedzenie – czytać od deski do deski. Okładki obciążano skórą, nabijano metalowe guzy i zamykano na metalowe kłamry. Wynalezienie papieru – w Europie nastąpiło w XII wieku, druku w 1440 roku przez Jana Gutenberga i wreszcie maszyny drukarskiej przez Friedricha Koeniga w 1811

roku pozwoliło na znaczny rozwój produkcji książek. Za największą książkę świata uchodzi atlas z 1661 roku o rozmiarach 170 x 110 centymetrów, ważący 120 kilogramów. Przechowywany jest on w Państwowej Bibliotece w Berlinie.

Najmniejszą książką na świecie jest tomik poezji Tarasa Szewczenki pt. Kobziarz. Powierzchnia okładki ma zaledwie 0,6 milimetra kwadratowego.

W 1765 roku drukarz Schaffer z Ratyzbony wydał oryginalną książkę, w której każda kartka jest inna, i z innych surowców, jakim są: drzewa rozmaitych gatunków, bawełna, łuski cebuli, mech słoma, sito-wie, kapuściane liście i wiele innych.

Miłym prezentem w wielu francuskich Urzędach Stanu Cywilnego są książki. Najczęściej kierownicy urzędów obdarowują nowożeńców powieściami Wiktora Hugo, Honoriusza Balzaca i Gustawa Flauberta, dlatego, że wymienieni pisarze należą do mistrzów opisu scen miłosnych.

Agnieszka Góralczyk-Witkowska

Źródło: Jerzy Marchewka „Leksykon ciekawostek”

SUDOKU

				1			
				2			4
		5		6		9	
	3					7	
9						4	8
		7		3	6	2	
1			6		8		
8	4	9			5		
2			4				1

8				7		5	
7	1			6	2	8	
					4	6	
		9		1		6	
6		2		8	4		
		4					7
2					1		
3				5			
					9		3

fol.: D.K.

ALIBABA AND THE FORTY THIEVES

„Ali Baba i 40 rozbójników”, to jedna ze słynniejszych opowieści ze zbioru około 300 baśni i przypowieści wschodnich: perskich, indyjskich i chińskich, uzupełnionych elementami arabskimi. Zbiór ten został ostatecznie opracowany i zapisany w języku arabskim w XV wieku i znany go jako „Księga tysiąca i jednej nocy”. Księga stała się

wkrótce nie tylko wspaniałą ucztą dla ludzi wykształconych, ale też weszła do skarbca wspaniałego świata baśni, który przemawia do milionów czytelników na całym świecie. Zapraszamy do zapoznania się z bajką o nagrodzie, która czeka ludzi o dobrym sercu, przy okazji ćwicząc nasz język angielski.

Wojciech Witkowski

One day, Ali Baba saw a gang of forty thieves and followed them. They stopped before a rock and the leader called out, „Open Sesame!” The rock opened and they went into the cave, then the leader called, „Shut Sesame!” As before, the rock obeyed him. Later the thieves came out of their hiding place and went away. Then, Ali Baba pronounced the same magic words and went into the cave, where, to his amazement, he saw a vast quantity of treasure that the thieves had hidden there.

rys. Michał Gawryluk

Ali Baba filled up a sack with those wonderful jewels and went home feeling very happy and contented. He showed everything to his brother, but instead of being glad, his brother coveted that fortune and decided to go himself to the cave of the forty thieves to fill up many sacks like the one his brother had

brought back. Paying no heed to the warnings of Ali Baba, his brother set out for the cave, but was discovered by the thieves. When they saw him, they fell upon him and gave him a terrible beating. Then they interrogated him and in his terror he accused his brother of being the one who had discovered the secret of the cave. The Chief of the thieves locked up Ali Baba's brother in the cave and set off in search of Ali Baba to capture him. To do this, he disguised himself as a fruit seller and asked for shelter for himself and his donkeys. The donkeys of the bogus fruit seller were loaded up with large earthenware jars, inside which the thieves were hiding. Ali Baba invited them into his house, but his faithful slave Morgiana, discovering the thieves hidden in the jars, finished them off by pouring boiling oil over them. Then Morgiana ran in search of her master and told him of the wicked intentions of the thieves who were hiding in the jars and who would have leaped upon him at an order from their leader. The leader of the gang, on finding himself discovered and without assistance, offered no resistance and was at the mercy of our friend. Ali Baba made the wicked thief return all he had stolen to its rightful owners and release his wretched brother safe and sound.

Festival Fairy Tales, Collection One, Peter Haddock Limited England

Zespół redakcyjny:

Zuzanna Budka
Sylwia Chołuj
Michał Gawryluk
Piotr Górski
Dominika Gradowska
Aleksandra Kiełńska

Julia Maternia
Antoni Nowicki
Dominika Stangred
Magdalena Stopka
Klaudia Trusewicz

Gazetką opiekują się:

p. Agnieszka Góralczyk-Witkowska
p. Justyna Flaum
p. Dariusz Korsak
p. Katarzyna Matoszka
p. Joanna Ulanowska
p. Wojciech Witkowski

Redakcja zastrzega sobie prawo do skrótów i opracowania tekstów.

Adres redakcji: 00-842 Warszawa, ul. Łucka 17/23.

Skład i druk: Internat OSWG. Kontakt z redakcją: oswg.czywiesz@wp.pl